

אור הגנוז

ברסלב

דברי חיזוק ואמונה ע"פ תורתו של רביה"ק, הנחל נובע מקור חכמה, צדיק יסוד עולם, רבי נחמן מברסלב זיע"א

גליון 264

התחזקות

יקירי וחביבי כנפשי, חזק ואמן, אל תבהל ואל תתבלבל ואל תיפול ברוחך משום דבר שבעולם, יהיה מה שיהיה. כי ברוך השם יש לנו כתפיים רחבים לסמוך עליהם, כי דווקא עכשיו בזה העולם החושך היתום, דור העני הזה, האיר השם בעולם אור חדש, חידוש שבחידושים, נורא ונשגב מאוד, אור האורות עילאה על כל עילאין, שעדין לא היה מעולם, שיכול לתקן הכל, ועל כן ראוי לנו להתגולל ברפש וטיט ולרחוש על הארץ גם בין נחשים ועקרבים, עד שנזכה לינוק מאורו הקדוש.

רבי ישראל דב אדסר

התחזקות

עלינו להבין ולהפנים זאת היטב שכל מה שיש לנו בעולם הוא מתנה גדולה מאת השם יתברך, מהדברים שכה הורגלנו אליהם כמו, חוש הטעם, הראייה, השמיעה, הבית, הילדים ועוד אין ספור דברים שאין אנו נותנים עליהם כל כך את הדעת, ועד לכל הטובות הגדולות והניסים ונפלאות שמוקדים אותנו.

אם נתמקד בכך ונשיב זאת אל ליבנו, הרי שנתמלא בהכרת הטוב ובאהבה גדולה אל בורא כל הנמצאים שמטיב עימנו כל כך. הדברים המובנים מאליהם יקבלו פתאום אור גדול וחשיבות אין קץ, אנחנו נהפוך לשמחים ומאושרים מעצם החיים עצמם.

עיקר ההתחדשות של האדם נובעת מהתבוננות נכונה, לא לקבל את הדברים כמומן מאליו, להתרגש בכל פעם מחדש מכל דבר קטן שאנחנו זוכים לעשות, מכל הנאה קטנה שאותה אנו חווים, מכל הרגשה טובה שיש לנו, כל אלה הם מתנות קטנות וגדולות שנשלחים אלינו מבורא עולם, את הכל ברא בשבילנו, כדי להטיב לנו, כדי לגדל אותנו וכדי לחבר אותנו אליו.

חודש טוב ומבורך

יצא לאור ע"י אור הגנוז ברסלב
www.orphaganuz.co.il
נא לשמור על קדושת הגליון

יראה לעובדה רבי נתן - ליקוטי הלכות

כי תיכף כשזוכרים א"ע או כשרואים באיזה ספר מוסר עוצם יראת העונש הם נתעוררים בתשובה תיכף כראוי ותיכף כשהבע"ד רוצה להכניס בהם מרה שחורה ועצבות כאילו אפס תקווה ח"ו, הם זוכרים תיכף חסדי השם וטובו ונפלאותיו וכל דרכי הצדיק הנפלאים שהאיר בהם שע"י זה יכולים לחזק א"ע ולשמח א"ע תמיד כמו ע"י התורה הזאת וע"י התורה 'אזמרה לאלוקי בעודי וכו'.

כי זה כלל גדול כי ישירים דרכי השם צדיקים ילכו במ פושעים יכשלו במ וכשארז"ל זכה נעשית לו סם חיים לא זכה וכו' וכל הדברים שהשם יתברך שולח על האדם הן טוב הן להיפך, כל כוונתו יתברך תמיד לטובה, רק שהאדם הוא במשקל ונסיון תמיד. וע"כ אפילו שהשם יתברך שולח יסורים על האדם ח"ו או שרואה יסורים ועונשים של אחרים וכל כוונתו יתברך כדי שיתעורר לשוב אליו, אבל בזה העולם יש להאדם בחירה תמיד, עד שלפעמים מתגבר עליו הבעל דבר במרה שחורה ועצבות עד שנופל יותר ע"י זה וכנ"ל.

ועל כן צריכין להתגבר תמיד בכל עת שבאה עליו איזה יראה שתהיה לטובה, שיהיה נזהר מאוד שתיכף כשהמחשבות רוצים להחליש דעתו ולהגביר עליו העצבות ולהפילו ח"ו ע"י זה, שיתגבר כנגדם ויחזק א"ע בכל דרכי ההתחזקות המבוארים בדברינו. ואז תהיה היראה לטובה, שיזכה לתשובה ע"י זה ויכול לבוא לשמחה גדולה ע"י היראה, אפילו ע"י יראת העונש אעפ"י שהוא יודע בעצמו שהוא רחוק מאוד מאוד מהשם יתברך והוא מלא חטאים ר"ל, אעפ"י לא יכול בדעתו ע"י זה כלל רק יבוא ע"י זה לענוה באמת שהיא בחינת שמחה בבחינת ישמעו ענויים וישמחו, כי קרוב השם לנשברי לב והוא שוכן את דכא.

ותיכף כשבא לשפלות אמיתי, השם יתברך שוכן עימו ומנחם ומשמח אותו בכל מיני שמחות ונחמות כי במקומו יתברך עוז וחדווה תמיד כ"ש עוז וחדווה במקומו וכתוב כי בו ישמח ליבנו. ומי שמחזק א"ע תמיד כנ"ל הוא בא ע"י הירידה לשפלות אמיתי ומתקרב יותר להשם יתברך ובטוח בחסדי השם וטובו שיתהפך הכל לטובה בכח זכות הצדיקים האמתיים שיש להם כח להפוך הכל לטובה ואזי זוכה לשמחה גדולה תמיד ומתקרב להשם יתברך יותר בבחינת ירידה תכלית העלייה.

אורח חיים ג' - הלכות פסח ט'

וכלל הדבר כי האדם צריך להיזהר מאוד להמשיך על עצמו יראת השם, ועיקר היראה נמשך על האדם ע"י יראת העונש כ"ש רבינו ז"ל שאפילו צדיקים צריכין יראת העונש, כי עיקר היראה הוא יראת העונש וכו'. אך כל מי שאינו רוצה להטעות א"ע צריך להיזהר מאוד מאוד שימשיך על עצמו היראה מהעונשים לטובה ולא לרעה ח". כי יש כמה וכמה שע"י עוצם היראה שלהם נופלים יותר כאשר שכיח בכמה בני אדם שכשיושבים על ספר ראשית חכמה הקדוש או שאר ספרי מוסר המדברים מגודל מרירות העונשים הקשים המגיעים על כל עבירה ר"ל, הם נופלים בדעתם יותר ר"ל מחמת שיוודעים עצמם שעברו על כל אילו הדברים כמה וכמה פעמים יותר ויותר ר"ל ומגודל המרה שחורה ועצבות שנופל עליהם, ע"י זה הם נופלים יותר מבתחילה. עד שיש שבאים ע"י זה לכפירות ח"ו, כי מחמת שאינם יכולים לישא עליהם אימת יראת העונש הגדול כל כך וכן להתגבר על יצרם אינם מתגברים, וע"כ אוי להם מיצרם ואוי להם מיוצרם ומחמת זה נמצאים שבאים ע"י זה לכפירות ח"ו. וכל זה מחמת שיראת העונש היא בחינת דינים ומבחינת דינים נשתלשל כל אחיזת היצה"ר והס"א. וע"כ כשאינו זוכה אזי ח"ו נתהפך לו היראה לרעה ר"ל כי נופל לעצבות ומרה שחורה ח"ו שע"י זה מתגברים התאוות יותר.

ע"כ עיקר התיקון ע"י בחינת הצדיק הגדול שזוכה להמשיך בעולם הדעת שהוא בחינת הארת בן ותלמיד. ועיקר הוא הארת התלמיד שהוא בחינת "הקיצו ורגנו שוכני עפר" שמחזק כל הנופלים והרחוקים שלא יתיאשו עצמן בשום אופן. היינו שזה הצדיק זוכה להאיר דעת נפלא ונורא מאוד שע"י זה נמשכת יראה עילאה ונפלאה מאוד עד שזאת היראה יכולה להגיע ולהאיר ולעורר כל הרחוקים מאוד מאוד ועיקר הדבר שבעוצם נפלאות הדרכים שממשיך זה הצדיק בדעתו הנפלא ע"י זה באה היראה על כל אחד רק לטובה ולא לרעה, אפילו הרחוק מאוד מקבל היראה רק לטובה, כי הוא מאיר ומודיע בעולם דרכי טובו וחסדו הגדול שאינו נפסק לעולם ומודיע לכל אחד כי עדיין השם יתברך איתו ועימו וקרוב אליו ומחיה ומשמח ומנחם הכל ומאיר בהם דרכיו שגם הם יוכלו לשמח ולחזק א"ע בעוצם ריחוקם ואז נמשך עליהם היראה תמיד לטובה ולא לרעה כלל.

מי שנושא בי אפס מה יקרה לעולמי עדי ונצח!

שאלה- אנחנו משפחה חרדית מאוד, יש לי בת בכורה כלילת המעלות ואני מחפש את החתן הכי טוב בשבילה. לצערינו הרב, שמענו הרבה מקרים שפשוט הטעו את הורי הכלה ואמרו שהוא למדן וירא שמיים ולבסוף התברר אחרת. איך אפשר לגעת את האמת על הבחור?

תשובה- על מציאת זיווג צריכים לשפוך הרבה דמעות לקב"ה, ואחר התפילה צריכים הרבה 'סיעתא דשמיא'. מה שצריכים לבדוק בבחור, העיקר הוא מידת החדש שיש בו ואם אינו קמץ, אילו הם שני הדברים העיקרים בבחור, כי מי שטבעו הוא איש טוב ועושה חסד עם כולם, זו המעלה הכי גדולה שרק יכולה להיות בבחור. ללמוד תמיד יכולים להשלים עצמו אחר כך, אבל מידות, אם לא קנה לעצמו בעודו בצעירותו, זה קשה אחר כך לקבל.

בעניין יראת שמים את זה יכולים לבדוק רק בעת תפלתו- לראות איך שהוא מתפלל, אם הוא עומד על פינה אחת ומתפלל מתוך הסיפור ולא מסתובב, מכל שכן שלא מדבר באמצע התפילה וחוטף שיחה באמצע התפילה ובקושי מסתכל בתוך הסיפור, רואים תכף ומיד שזה כלי ריק. לא כל מי שמצוין בלימוד יש לו יראת שמים, היום כולם מעריכים ומבקשים למדנים, אבל מה עם הלב, מה עם המידות הטובות, מה עם היראת שמים.

לפעמים אנשים עושים השתדלות גדולה בבדיקות ובבירורים ולא משקיעים את אותה ההשתדלות בתפילה ובביטחון בהשם, הם סומכים על שדכנים, על אנשים, אבל לא מפנים את עיקר מבטחם בהשם יתברך שהוא היחיד שמזווג זיווגים. ולכן עצתי היא אמונה, להאמין בהשם יתברך שהוא מנהל את העולם והוא היחיד שמזווג זיווגים, רק עלינו מוטלת חובת ההשתדלות של הבורים והבדיקות אבל לא מעבר לכך.

על כן תרבה להתפלל להקב"ה, שביתך תזכה למצוא בן זוג השייך לשורש נשמתה, וכן תבדוק את המידות שלו ואיך הוא מתנהג עם הזולת, הקב"ה יזמין לך חתן טוב לבתך, ותהיה הכי מאושר בחיך.

דיבורי אמונה רבי לוי יצחק בנדר

יש לברך "שיעור עיון" בספריו הקדושים של רבינו מהו? ומה כוונת רבינו בזה שיקבע לעצמו "שיעור אחד ללמוד בעיון גדול"? וזה ברור שאין כוונת רבינו בפשיטות, לעיין ולומר דברי לומדות בספריו, אמנם זה דבר טוב בפני עצמו, ויש הרבה מה ללמוד בדבריו המעמיקים- אבל ככול הנראה כוונתו בכאן היא אחרת לגמרי, כמובן לכל אחד.

מוהר"ת אמר פעם לרבי אפרים ב"ר נפתלי (שהיה ידוע ללמדן בעל מוח גדול): אתה אפרים, למרות ראשך הטוב וכשרונותיך המעולים, לרבי נחמן מטולצ'ין יש הרגש רב יותר בתורות של רבינו...

אמנם בלומדות ובגאונות היה רבי אפרים גדול מרבי נחמן מטולטשין, ואמנם כתב הרבה חידושים בליקוטי מוהר"ן, אך רבי נחמן מטולצ'ין... הכל היו מתגעגעים בערגת נפש לדיבוריו המלאים חיות והרגש בתורת רבינו. ואם כן הדבר, ברור שרבינו לא רק התכוון בפשיטות "עיון" אלא כוונת רבינו "עמקות ועיון" הוא להרגיש יותר את הנלמד! היינו לקבל להרגש פנימי וקשר עמוק עם כל דיבור, עם כל עיצה שלו, עם כל רעיון אלוקי שלו, ולא רק לומר פירושים בלומדות.

עיונו של רבינו, הוא ככול הנראה, עיון אחר לגמרי, ועמקות אחרת ושונה לגמרי. והיא, שהלימוד בספריו צריך להיות באופן כזה שייקלט וייחרט היטב בעמקי המוח והלב, גם הרעיונות הקדושים, דברי אלוקים חיים שרבינו זיכה אותנו בהם, וגם להלכה ולמעשה... כל דיבור וכל עיצה יחדרו ללב ולמוח... ואחרי לימוד כזה לא יתכן להישאר אדישים, אלא מזדרזים מיד לקיים את מה שאמר או לפחות להכניס הדברים הקדושים בלב, שיעשו שם מהפכה, ועל פיהם נקבל קבלות והחלטות חדשות וטובות.

רבינו התבטא פעם על האנשים הבאים אליו וכה אמר: יש כאילו שבאים לשמוע תורה, אבל יש כאלו שהם אצלי אפויים בליבי. ורבינו העדיף שנהיה מאלו, לא שבאים רק "לשמוע תורה" אלא חרוטים ודבוקים בלב... כלומר, לא רק סתם לשמוע את ה"וורט" ואת החידוש, אלא לשמוע חזק יותר... לא רק מה הוא אומר, אלא גם מה הוא רוצה... יותר להיכנס לעניין הנלמד, להתעניין יותר מה הוא דורש ממני, ובעיקר, יותר לקיים את האמור...

הפאר והחן והיופי של כל העולם!

"כי יש צדיק, שהוא היופי והפאר והחן של כל העולם כולו, וכשהו היופי והפאר נתגלה בעולם, אזי נפתחין העיניים של העולם, שכל מי שנכלל בזה החן האמת של זה הצדיק, דהיינו שמתקרב אליו ונכלל בו, נפתחין עיניו ויכול לראות כיצד הוא אוהז בכל המידות וגם יכול לראות ולהסתכל בגדולת השם. וכשנתגדל שם הצדיק, נתגדל שמו יתברך וכל מה שנתגדל יותר שם הצדיק, נתגדל יותר שמו יתברך, כי בתוך זה השם של הצדיק האמת מלוכש ומשותף שמו יתברך." (ליקוטי מוהר"ן, תנינא-טז)

הצדקה והמצווה הגדולים בעולם... לפרסם את הצדיק יסוד עולם!

באמצעותנו אפרסם ולפרסם את תורת רבינו בקדושה, צדיק האמת ולקבל סוף בחולל
בבית אלונין 16 'אור הפנים בראש' בדואר: 03-9091753 / 0544-525396

אין דבר המביא לשלמות יותר
מתפילה להשם בלב נעבר

ענה ואמר: אצל העולם אמונה הוא דבר קטן ואצלי אמונה הוא דבר גדול מאוד! ועיקר האמונה היא בלי שום חכמות וחקירות כלל (שיחות הר"ן לג')

- שלושה - 1 שיעורים ב'ליקוטי הלכות' של רבי נתן
- שלושה - 2 שיעורים כלליים בדרך ובתורות של רבינו
- שלושה - 3 שיעורים בסיפורי מעשיות של רבי נחמן
- שלושה - 9 שיעורים ברסלב בשידור חי

מקשרים

03-77-398-66
קו השיעורים אור הגנוח ברסלב

בהירות הדרך

ברוך זרובבל

כידוע, כשהאדם רוצה להתעלות בתורה ועבודה, אזי עיקר הכח שמניע אותו הוא החשק וההתלהבות, שהוא חושק וכוסף ומתלהב לעשות ולפעול בעבודת השם ולהתקדם למדרגות נעלות. אך מצד שני צריך גם לצמצם את האור שלא יהיה מעבר למידה ולכלים שיש לו, כי זה יכול גם לגרום לשבירת הכלים כמו שהקב"ה הזהיר את משה "רד העד בעם פן יהרסו לעלות" כי השם יתברך ידע שמחמת גודל הנגלות האלוקות שהיה אז, בוודאי יהיה תאוותם חזקה מאוד לעלות להשם ולהיכלל בו בתשוקה גדולה, עד שיוכלו לבוא לבחינת הריסה ח"ו, בחינת ריבוי אור. מצד שני כאשר האדם עובר צמצומים, ולא הולך לו כפי רצונו, אזי על פי רוב הוא נופל בדעתו ונחלש. ואם כן, מה הוא אותו שביל הזהב שהאדם ילך בו בעניין החשק וההתלהבות? שכן מצד אחד אומר רבינו שצריך האדם לכסוף, לשמוח ולהתלהב בעבודת השם, אך מצד שני ישנו בחינה של ריבוי אור שיכול להזיק לאדם.

על זה כתב רבי נתן ביורה דעה ב', הלכות נדרים ג': "ידוע שכל הקליפות, שהם התאוות והחטאים, כולם באים משבירת הכלים, ע"י ריבוי אור כידוע. וזה בחינת "יעלו שמים ירדו תהומות" שלפעמים בושר האדם להשם יתברך יותר ממדרגתו, שזה בחינת "יעלו שמים" ולהיפך כשאינו זוכה לצמצם את האור כפי מדרגתו, ע"י זה "ירדו תהומות" ח"ו, שהאדם נופל לעונות ע"י ריבוי המצוות והדקדוקים של הבעל דבר, שמרבה להחמיר ולדקדק עליו במצוות יותר מכפי מדרגתו ואחר כך מביאו לידי עונות ח"ו, כי ריבוי החומרות והדקדוקים זה בחינת ריבוי אור שגורם שבירת הכלים, שמשם נמשכין כל התאוות והעונות".

נמצא, שעיקר הנפילה של האדם, הוא מהסיבה שלקח על עצמו עבודות לא כפי מדרגתו ולא כפי הכלים שיש לו. האדם צריך לדעת את מדרגתו ולהתקדם לאט לאט, לא לקחת על עצמו עבודות או חומרות שלא שייכות אליו ולמדרגה בה הוא אוהז, כי זה יכול להביאו לשבירת הכלים, כמו שנאמר "אל תצדק הרבה ואל תירשע הרבה" שצריך להיזהר שלא יצדק הרבה כדי שלא ירשע הרבה ח"ו.

ואם כך, כיצד ידע האדם, מה המדרגה שהוא אוהז בה ומה באמת הוא צריך לעשות ולפעול, כי הרי בודאי כל אדם צריך להתאמץ ולהשתדל בעבודת השם כפי יכולתו ולשלב בזה חיות והתלהבות, ואם כן מה היא המידה שבה עליו לאחוז בעניין זה? על זה עונה רבי נתן וכותב: "כי באמת צריכין לבקש ולהתחנן הרבה לפני השם יתברך, שיזכה לדעת איך להתנהג בעניין זה של צמצום ההתלהבות, כי בודאי צריכין להתגבר לכסוף ולהשתוקק להשם יתברך תמיד, אך אף על פי כן צריכין לצמצם ההתלהבות שלא יהיה יותר ממדרגתו. ועל כן אי אפשר להיות איש ישראלי באמת, כי אם כשזוכין להתקרב לצדיקים האמיתיים, כי הם יורו אותו את הדרך אשר ילך בה ואת המעשה אשר יעשה, באופן שיהיה ההתלהבות והתשוקה כראוי בהדרגה ובמידה".

שירת האלים

אשר נתבונן על ילד קטן נראה בו דבר מופלא, שמחת חיים אמיתית ופשוטה הנסוכה על כל מהותו. שמחה הבאה באופן טבעי מתוך התפעלות, התרגשות, התחדשות, וטוהר פנימי. אך כאשר אנו מתבוננים על עצמנו וחושבים מתי אנו שמחים באמת, אנו רואים שתמיד צריכים להיות סיבות ואמצעים חיצוניים רבים כדי שנוכל לחייך ולשמוח באמת. האם יש סיכוי שנוכל לשמוח מעצם החיים עצמם, מהדברים הקטנים שהם טומנים בחובם ואפילו ללא שום סיבה רק לשמוח שמחה פנימית ופשוטה ולעלות שיר וחיוך תמידי על הפנים.

ובכן כדי שנוכל להגיע לכך העבודה אינה קלה כלל ועיקר כי אומר רבי נחמן שטבע האדם הוא למשוך את עצמו למרה שחורה ועצבות. ואם כן כדי שיוכל האדם לשמוח הוא צריך לעבוד על עצמו ולשנות את כל תפיסת חייו.

ראשית עלינו לדעת שישנם שני סוגי שמחות, ישנה שמחה חיצונית המושפעת מדברים חיצוניים וגורמים המשפיעים עלינו, שמחה זאת היא שמחה זמנית, היא אינה מהותית וטבועה בנפש האדם, היא יכולה גם להיות שמחה של הוללות ובריחה מהמצויאות ובה אין אנו עוסקים, כי כל העולם כולו נותן לנו אמצעים ותחליפים כדי לפתח בנו את השמחה החיצונית ולהשאיר אותנו ריקניים מבפנים.

השמחה האמיתית היא השמחה הפנימית, השמחה מעצם החיים עצמם, הסתכלות נכונה וחשיבה חיובית על כל הסובב אותנו והעיקר התחברות ועבודה פנימית אשר תוצאותיה מביאות לשמחה אמיתית.

שורש השמחה בא בעיקר מטרת הנפש, מזיכור המידות, מנתינה ומעשיית טוב. כמובן שהאדם גם צריך להיות גם שלם עם עצמו ועם מעשיו כמו שנאמר "ולישירי לב שמחה" שכל דרכיו ישרים.

אם יחפש האדם את שמחתו רק בקניינים גשמיים ובמילוי רצונותיו וחסרונותיו, הרי שלא פעם יוכל לנחול גם הרבה אכזבות. השמחה האמיתית אינה צריכה להיות תלויה בדבר, היא נובעת מעצם הנפש מההתחברות אל שורש השמחות אל הבורא יתברך. כדי שנוכל להגיע אל כל זאת אנו צריכים להשתמש בעצות שנתן לנו רבינו, לראות בעצמנו נקודות טובות, להסתפק במועט, להתנתק ממקורות שליליים המשפיעים על הנפש, לשיר, לרקוד, לצחוק "אחר המעשים נמשכים הלבבות" בסופו של עניין תחדור השמחה גם פנימה.

ועיקר השמחה נובעת מהתבוננות, מהסתכלות נכונה על עצמנו ועל חשיבותינו, כל יהודי הוא בן של מלך, יש לו תכלית, כל פעולה קטנה יש לה חשיבות ושכר נצחי ואין סופי, כל העולם כולו נברא בשבילי, אני יקר ואהוב מאוד אצל הבורא יתברך ואת כל העולם כולו ברא בשבילי. כדי שנוכל להפנים זאת עלינו ללמוד, להבחין בכך, להודות על הכל ולהתפלל ולבקש על זאת. רק כך תוכל השמחה לחדור בנו פנימה ולהנביט בתוכנו את ניצוצות האור, אשרינו מה טוב חלקינו.

אם אותה נמצא במחשבות של דכדוך ועצבות... אחי יקר, ותחיל לרקוד, קפוצ'ן מעל השכל...

היחיד

אברך אחד קנה לאשתו תכשיטים ליום הנישואין, רואה האישה פתקית שכתוב עליה "חסדי נעמי". "זה מה שאני שווה לך... תכשיטים מחסדי נעמי !!!" שאלה האישה.
"למה את טובה יותר מרבה אימנו שקיבלה תכשיטים מיד אליעזר?!" ענה האברך לאשתו.

לפעמים רואה האדם שאינו מתקדם כלל בעבודת השם, והוא נשאר גרוע כשהיה והישועה מתעכבת זמן רב, והשאלה הנשאלת מהיכן מקבלים את הכוחות להמתין כל כך הרבה עד שתבוא הישועה? על כך מסביר רבי נחמן "על ידי אמונה זוכה לאריכות אפים, שיאריך אפו על כל דבר בלבול ומניעה שעובר עליו בתפילתו ועבודתו, שיסבול הכל, ולא יתעצב ולא יתעצל, רק יעצור רוחו ולא יכתף לה כלל, ויעשה את שלו בעבודתו, ויעבור על הכל ולא יחוש על כל הבלבולים והמניעות כלל, שכל זה הוא בחינת ארך אפים, שזוכין ע"י אמונה" (ליקוטי מוהר"ן קנ"ה).

בעת שהאדם שרוי בחושך והוא לא יודע מה קורה איתו ולאן מוליכים אותו ומה יהיו התוצאות של כל העלויות והירידות שהוא עובר, עליו להתחזק בעניין של "ואמונתך בלילות" להאמין באמונה שלימה ובידיעה ברורה, כי השם יתברך אוהב אותו ובודאי שהוא מוליך אותו לכיוון הטוב וכל מה שקורה איתו, הכל מושגח מלמעלה בהנהגה מדוקדקת.

כאשר האדם מתחזק באמונה שכל מה שעובר עליו זה הכל בצורה מדויקת מאוד לטובתו, ע"י זה הוא גודל וצומח ומצליח בכל מעשיו, כמו שכתב רבי נחמן מברסלב "כי עיקר העצבות והעצלות, הוא מחמת חסרון אמונה, כמו למשל כשמניחין חיטה בארץ טובה, אזי הוא גודל וצומח יפה, ואינו מזיק לו שום רוח ולא זיקים ורעמים, וזה מחמת שיש כח הצומח והגודל. אבל כשנותנים החיטה בארץ שאינה טובה לזריעה, אזי הוא נרקב בארץ, מחמת שאין לו כוח הצומח וכוח הגודל, ואמונה היא בחינת כוח הגודל וכוח הצומח" (ליקוטי מוהר"ן קנ"ה)

כלומר כל העצבות והעצלות שיש לאדם וכל מה שהאדם נשאר תקוע באותו מקום, הכל מגיע בגלל חסרון אמונה וכל ההצלחה של האדם בכל התחומים, זה רק ע"י אמונה. הוי אומר, כאשר האדם מתחזק באמונה ומחכה בסבלנות וללא לחץ לישועות אותם הוא צריך, ע"י זה הוא צומח וגודל ומצליח, הוא מלא שמחה ושום דבר לא יכול לבלבל אותו, עד שבסופו הוא יזכה בעזרת השם לצאת מכל הצרות ולהשתחרר מכלי התאוות והמידות רעות ולזכות לגאולה הפרטית בשלמות.

אבן טובה עיונים בסיפורי מעשיות

מעשה משבעה בעטלירס אומר הקבצן החרש, ש"כל העולם כולו אינו יעולה אצלי לכלום, שאשמע חסרון שלהם. כי כל הקולות כולם הם מן החסרונות. כי כל אחד ואחד צועק על חסרונו. ואפילו כל השמחות שבעולם, כולם הם רק מחמת החיסרון, ששמח על החיסרון שחסר לו ונתמלא".

ה'בעטליר' החרש שהוא הבחינה של רבינו הקדוש, מלמד אותנו בסיפור שכל השמחה של בני האדם נובעת בעיקר ממילוי החסרונות שלהם, שבתחילה הם חושבים או מרגישים שחסר להם איזה דבר וכאשר מתמלא להם זה החיסרון אזי הם שמחים. נמצא שכאשר לא מתמלא להם החיסרון הרי שאז הם לא שרויים במצב של שמחה.

במקום אחר בליקוטי מוהר"ן כותב רבינו שכל החסרונות נובעים מחסרון הדעת, וכאשר הדעת של האדם בשלמות הרי לא חסר לו דבר. נמצא שעיקר התיקון של השמחה הוא השלמת הדעת, כאשר האדם יודע ומבין שהשם יתברך מנהיג את עולמו בשלמות וכל מה שהוא עושה לטובה הוא עושה, הרי שהוא בשמחה תמיד, מכיוון שהוא מבין שאין לו שום חיסרון והמצב שהוא נמצא בו כרגע ומה שעובר עליו זה הדבר הכי טוב לשלמותו הנצחי וגם לטובתו האישית בעולם הזה.

בדרך כלל אנשים גם מאבדים את השמחה מכיוון שהם כל הזמן שומעים על הדברים הלא טובים כביכול שאנשים עוברים, וגם שומעים על כל החסרונות שיש להם, והדבר מאוד משפיע על האדם, ועל כן אנו רואים שהקבצן החרש לא היה שומע כלל את החסרון של בני העולם, כלומר שאפילו הוא לא היה באמת חרש, אבל כאשר הוא היה שומע איזה חיסרון או דבר שכביכול לא היה נשמע טוב, הוא היה הופך את הדבר לשלמות ומאמין שהכל לטובה ואין כאן שום חיסרון.

כמובן שעבודה זאת היא עבודה מתמשכת ובעיקר תלויה בהשלמת הדעת כמו שכתוב "דעת קנית מה חסרת" וזה כל העניין שבעצם רבינו רוצה להביא אותנו, שנרגיש ונידע שלא חסר לנו דבר והכל מתנהל בהשגחה מדויקת ובשלמות והכל לטובה.

בס"ד

המימד הנוסף

מדריך למודעות עצמית, חשיבה חיובית ודמיון מודרך. ע"פ משנתו של רבי נחמן מברסלב אשר יוסיף לכם אור ושמחת חיים - כולל הדרכה מעשית.

להזמנות - 03-9091753

למוסד ע"פ הסגנות של הרב יוסף ביטון שליט"א
להזמנות ישעורים וסדנאות 0544-525396

בס"ד

מחי הרבים

רוצים לארגן אצלכם שיעור שבועי ב'ליקוטי הלכות' של רבי נתן מברסלב ובאיזור המרכז (בבב) או לקבל חבילת עלונים להפצה בתרומה סמלית

050-4177556

ליקוטי מוהר"ן רבי נחמן מברסלב

סיפור צדיקים

סיפור מחזק בבין אדם לחבירו מרבי אלימלך מליז'נסק, כמה צריך להתנהג לזולת בצורה חשובה ולכבדם כמו בני משפחתו.

רבי אלימלך מליז'נסק היה איש אלוקים קדוש ונורא, גדולתו היתה ידועה לכל. באחד הימים שמשו שם לב שעברו כמה ימים ורבי אלימלך לא מניח תפילין של רבנו תם. וכך לאחר כמה ימים נוספים בהתבוננות למהלך היום של הרב, מתברר שאכן הרב לא מניח תפילין של ר"ת. השמש נבהל ולא הבין מה קרה ומיד ניגש לאחד התלמידים שהיה גדול שבחבורה וביקש ממנו אם יכול לברר מה קרה ומדוע הרב לא מניח תפילין של רבנו תם.

כך היה, ניגש הגדול שבחבורה לרבי ושוחח עימו ושאלו מדוע כבוד הרב לא מניח תפילין של ר"ת. אמר לו הרבי, נכשלתי בעבירה חמורה ולכן אני לא יכול להניח תפילין של רבנו תם. אמר לו התלמיד, כבודו עבר עבירה חמורה? והרי אין דבר העומד בפני התשובה. ומה העבירה החמורה שכבודו עשה? ענה לו רבי אלימלך, יום אחד קיבלתי קהל מהבוקר עד השעות הקטנות של הלילה, עמדתי וקיבלתי קהל. הייתי מותש כבר ללא כוחות, בקושי היה לי כח להגיע למיטה, הלכתי למיטה ישנתי ובבית דאגו שיהיה שקט, שאף אחד לא יפריע לי מפני שראו שאין לי כוחות וחשוב היה שאני אנוח כראוי.

אבל לאחר שעה שישנתי היו דפיקות בדלת, אחד מבני המשפחה פתח את הדלת וביקש מהאדם שהיה בפתח לדבר בשקט, כי אני ישן וכדי שלא אשמע אותי ויתעורר.

שאל אותו השמש מה קרה? מדוע הגעת לכאן בשעה כה מאוחרת? אמר לו, אני מצטער על השעה המאוחרת אבל זה פיקוח נפש. הבת שלי מקשה ללדת ואני זקוק לברכתו של הרב כדי שתזכה ללידה קלה. ענה לו השמש, אני מצטער, הרב עכשיו נח מחמת כל היום, הוא מותש, אין לו כוחות והלך לישון. רבי אלימלך ששמע את הדפיקות ושאל מי שם? אמרו לו כך וכך הסיפור, אישה מקשה ללדת והוא מבקש את הברכה של הרב שתזכה ללידה קלה. אמר להם אבל למה בשעה כזאת באים? אבל מיד קפץ לי בראש: אם לבת שלי הייתי שואל כזאת שאלה, האם לבת שלי ממשיך לישון בזמן שהיא מקשה ללדת וממש בגדר פיקוח נפש? מיד בירכתי אותה שתהיה לה לידה קלה. וכך באמת אותו אדם לא הספיק להגיע אליהם והיא כבר ילדה.

אמר לו השמש אני לא מבין אבל איפה העבירה שהרב עבר? אמר לי רבי אלימלך עצם המחשבה שלי הראשונה "אבל למה בשעה כזאת באים". סימן שהחשיבה שלי על הזולת פגומה. לכן אני צריך לעשות תיקון לדבר הזה. הואיל וכתוב בהלכה רק אדם ירא שמים וחסיד יכול להניח תפילין של רבנו תם. אם כן איך אני יכול להניח תפילין של רבנו תם.

עד שאני לא יעבוד עם עצמי על מידה של החשיבות של הזולת להבין שבין אדם לחברו צריך להיות בגדר כמו בין אדם למשפחתו. כמו שלבני משפחתי הייתי עוזר ושמה ודואג ומחשבת תמיד היתה חיובית לעזור אפילו בדברים הלא מובנים, כך גם לזולת צריך להתנהג בצורה הזאת.

דע, שלא די לאדם בהשתוקקות בלב בלבד, כי צריך האדם להוציא בשפתיו כיסופיו, ועל זה נסדר סדר התפילות, כי ע"י השתוקקות בלב נעשה נפש ונקודות בכח, וכשמוציא את תשוקתו בפיו, אזי נעשה הנפש בפועל, כי עיקר מוצא הנפש היא מפיו, בבחינת: נפשי יצאה בדברו. ובשביל זה: תורה יבקשו מפיהו, מפיהו דוקא. וגם תרגומו של: ויהי האדם לנפש חיה- תרגומו: לרוח ממללא, כי עיקר הנפש מהדיבור. וזהו: יש הבל אשר נעשה על הארץ וכו', זהו בחינת גלגולי נפשות. כשהאדם משתוקק לאיזה דבר, ומוציא השתוקקותו אחר כך בהבל פיו כנ"ל, אזי נעשה נפש, והנפש הזאת, היינו הרוח ממללא, הולכת באוויר, ומגיע לאדם אחר, ומעוררת את האדם אחר לתשוקה.

ולפי התשוקה, לפי הנפש, לפי הרוח ממללא, כן נתעורר האדם. אם התשוקה בא מצדיק לרשע, אזי נתעורר הרשע בהרהורי תשובה, בבחינות: יש רשעים שמגיע להם כמעשה הצדיקים, ואם להפך, להפך. תורה לא

עלים אתרופה

רבי נתן

באומר אצלנו כי יאמר אצלנו די, בקלתי מאד
 בני וביגי מחמד ציוני, אלא תירא ואל תפחד רק תפלא
 אל פלא ימברק ומבין ומלא ממוצא דברי, למבריו צבאק
 צ"י צה ביומא, אכל ליחמק אפני קונק ובורק. כי אין אנו לום ציב
 ומחבול כי אם תפילוב ומנונים וצוקר וצוקר אפלא ימברק, כי הוא ימברק
 רב אפוליו. כי כל מה לצובר ציוני, בפרט צמח, הכל נמצא גדולים למבריו
 אומנו אפתיקרב אפלא ימברק, כל אחד ואחד, מכל מקום אפלא, וצוקר אלא
 ימלא צמח אפלא תמינה ולחמנו אפני פלא ימברק בלא יום, יפה מי ליפיה.
 ואי ימבולו רציוני ואי ימילול דעונו תאונו ובבאיו ובפאיו, רק ימפיק צ"י פי
 כל דברים לדברנו בהם רבבה ובפרט בדרכ אל "אצמרה אלאוקי אצורה" לצד
 בדרכ בקדולת צריק למבריו וצקרב אלא כל אחד ואחד בלא יום.

מברק די

משיבת נפש רבי אלתר טפליקר

בדאי בהכרח שיעבור על כל אחד הרוצה להתקרב אל הקדושה באמת מרירות גדול בלי שעור, רק שהעיקר שיהיה חזק בתקווה דקדושה וברצון הטוב לעולם ובדאי יזכה לפעול ע"י זה הרבה טובות אמיתיות ונצחיות כאשר כבר פעלו ישראל הקדושים הרבה ע"י העזות דקדושה וחזקת הרצון שלהם. וע"י שאנו זוכרין את כל זאת בכל פעם, ע"י זה יש לנו כח גם עתה לחזק את עצמנו בתוחלת והתקווה והרצון דקדושה עד שנזכה ע"י זה לשבר את כל המניעות ולבוא לתכלית הטוב. וזה חיזקו ויאמץ לבבכם כל המייחלים, המייחלים דווקא, שהוא בחינת חיזוק הרצון, שאף על פי שזה ימים רבים שאינו זוכה אל הטוב, אף על פי כן הוא מייחל ומקווה ומצפה להשם יתברך עד ישקיף וירא מן השמיים.

תהילה
 חוברת תפילות
 מהודרת וצבעונית
 עם 15 תפילות
 מיוחדות לבת ישראל
 מבצע לזיכוי הרבים

3.00 ₪

0544525396
039091753

הגן עדן של רבי נתן

ונתתי לכם לב הוא קיצור לקוטי הלכות וכו' כ-300 רעיונות מרכזיים מליקוטי הלכות שהם הבסיס והיסוד לתורתו של רבינו הקדוש.

תאמין שיכולים לתקן מגוון נושאים העוסקים בדרכי התשובה והתיקון להגיע לשמחה פנימית ואמונה בספר בין 380 עמ'.
 להזמנת: **03-9091753**

חבילת מתנות למזמינים את הספר הגן הנעלם

ספר חדש בהוצאת אור הגנוז ברסלב המתאר את דרך התשובה והחיפוש אחר נקודת הנשמה הפרטית והגן הנעלם הנמצא בכל אחד מאיתנו של על פי התורות והמעשיות של רבינו הקדוש.
 חבילה של 50 חוברות דיסקים ומדבקות מתנה.

השיעור המרכזי עם ברוך זרובבל מארגון 'אור הגנוז ברסלב' מתקיים: בימי שלישי, בשעה 20:00 בבית"כ 'חזון יוסף', יהודה הנשיא 47 הדר גנים, פ"ת. לפרטים: יובל- 052-7180292 עמרים- 055-6737772

ניתן להאזין לשיעור בשידור חי, בקו השיעורים 03-7739866 שלוחה 9